

λιθάρι

λιθάρι, το, ουσ. [<μσν. λιθάριν <μτγν. λιθάριον, υποκορ. του ουσ. λίθος], το λιθάρι· ο λίθος που χρησιμοποιούνταν στο αγώνισμα της λιθοβολίας, καθώς και αυτό το ίδιο το αγώνισμα: «τα παιδιά μαζεύτηκαν στην αλάνα για να ρίξουν λιθάρι || ποιος ήρθε πρώτος στο λιθάρι;». Το αγώνισμα αυτό αντικαταστάθηκε με το αγώνισμα της σφαιροβολίας·

- *βάζω κι εγώ ένα λιθάρι ή βάζω κι εγώ το λιθάρι μου*, βλ. συνηθέστ. *βάζω ένα λιθαράκι*, λ. λιθαράκι·

- *δεν άφησε αγύριστο λιθάρι, έψαξε επίμονα σε όλα τα μέρη, έψαξε επίμονα παντού για να βρει κάποιον ή κάτι: «έπρεπε να τον βρει οπωσδήποτε γι' αυτό δεν άφησε αγύριστο λιθάρι, μέχρι που τον βρήκε»*·

- *στάλα με στάλα το νερό, τρυπάει το λιθάρι*, βλ. λ. [στάλα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας